

Република Србија
Врховни касациони суд
Кзз 878/2015
13.10.2015. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић-Томић и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Јеленом Петковић-Милојковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног А.Р., због кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 1. КЗ и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног А.Р., адвоката З.Б., поднетом против правноснажне пресуде Вишег суда у Крагујевцу Кж1 251/2015 од 02.06.2015. године, у седници већа одржаној дана 13.10.2015. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног А.Р., адвоката З.Б., поднет против правноснажне пресуде Вишег суда у Крагујевцу Кж1 251/2015 од 02.06.2015. године.

Образложење

Правноснажном пресудом Вишег суда у Крагујевцу Кж1 251/2015 од 02.06.2015. године, одбијене су као неосноване жалбе Основног јавног тужиоца у Крагујевцу, окривљеног А.Р. и његовог браниоца и пресуда Основног суда у Крагујевцу К 2260/2013 од 27.11.2014. године којом је окривљени због два кривична дела насиље у породици из члана 194. став 2. у вези става 1. КЗ осуђен на јединствену казну затвора у трајању од осам месеци је потврђена.

Против те пресуде захтев за заштиту законитости поднела је бранилац окривљеног А.Р., адвокат З.Б., због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1. ЗКП у вези члана 439. тач. 1. и 3. ЗКП у вези члана 438. став 2. тачка 2. ЗКП (очигледном омашком у писању у захтеву је ова повреда означена као повреда из члана 438. став 2. тачка 12. ЗКП), члана 128, члана 130. став 2. и члана 402. ЗКП и због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 3. ЗКП у вези чланова 32. и 33. Устава Републике Србије и члана 6. Европске конвенције о заштити људских права и основних слобода, са предлогом да Врховни касациони суд побијану пресуду укине и предмет врати другостепеном суду на поновно одлучивање.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости доставио Републичком јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је одржао седницу већа у

смислу одредбе члана 486. став 1. и члана 487. став 1. ЗКП, на којој је размотрио списе предмета, заједно са захтевом за заштиту законитости браниоца окривљениог, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног А.Р., адвоката З.Б. је недозвољен.

Према одредби члана 484. ЗКП која прописује садржај захтева за заштиту законитости, у захтеву се мора навести разлог за подношење прописан одредбом члана 485. став 1. ЗКП, односно мора се навести да ли се захтев подноси због повреде закона (тачка 1), примене "неуставног закона" (тачка 2) или повреде односно ускраћивања људског права и слободе (тачка 3).

Дакле, одредбом члана 484. ЗКП предвиђено је да у захтеву за заштиту законитости морају бити наведени разлози за подношење захтева, а који су прописани у члану 485. став 1. ЗКП.

У конкретном случају бранилац окривљеног је у захтеву као разлог подношења истога само формално означио да је наведеном правноснажном пресудом повређен закон из члана 439. тачка 1. и тачка 3. ЗКП, због којих повреда закона је подношење захтева дозвољено окривљеном, преко браниоца, не образлажући ове повреде на начин којим би се указало да је кривични закон повређен у питању да ли је дело за које се окривљени гони кривично дело, те да ли је одлуком о кривичној санкцији повређен закон, а из образложења захтева и навода да је суд закључак о постојању кривичног дела у питању и кривице окривљеног засновао искључиво на исказу оштећене и на међособно контрадикторним исказима сведока који су са оштећеном у блиском сродству као и на исказу сведока П.К., првог комшије оштећене, као и навода да вештак који је дао налаз и мишљење о врсти, квалификацији механизма настанка телесних повреда код оштећене није непосредно саслушан на главном претресу, по налажењу Врховног касационог суда, произилази да се побијана пресуда суштински побија због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања у погледу учешћа овог окривљеног у извршењу кривичних дела у питању.

Одредбом члана 485. ЗКП прописани су разлози за подношење захтева за заштиту законитости од стране овлашћених лица за подношење захтева (члан 483. став 1. ЗКП), па је између осталих, у члану 485. став 1. тачка 1. ЗКП као разлог предвиђена повреда закона.

Одредбом члана 485. став 4. ЗКП прописано је да окривљени преко свог браниоца може поднети захтев за заштиту законитости због таксативно набројаних повреда тог законика, учињених у првостепеном поступку и поступку пред апелационим судом.

Сходно наведеној одредби члана 485. став 4. ЗКП право окривљеног за подношење захтева, преко свог браниоца, због повреде закона је, по ставу Врховног касационог суда, ограничено на повреде које су таксативно наведене у ставу 4. члана 485. ЗКП. Дакле, окривљени преко свог браниоца може поднети захтев за заштиту законитости због повреда тог законика, прописаних у члану 74, члану 438. став 1. тач. 1) и 4) и тач. 7) до 10) и став 2. тачка 1), члану 439. тач. 1)

до 3) и члану 441. ст. 3. и 4. ЗКП, учињених у првостепеном и поступку пред апелационим судом.

Како су, дакле, у поднетом захтеву само формално означене повреде закона због којих је подношење захтева дозвољен окривљеном, преко браниоца – члан 439. тачка 1. и тачка 3. ЗКП, а суштински се указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, што представља недозвољен разлог за подношење захтева, то је Врховни касациони суд захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у овом делу оценио као недозвољеним.

Такође је овај суд поднети захтев браниоца окривљеног оценио недозвољеним и у делу којим се правноснажна пресуда побија због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2. ЗКП и због повреде одредби чланова 128, 130. став 2. и 402. ЗКП, а сходно одредби члана 485. став 4. ЗКП.

Осим тога, одредбом члана 485. став 1. тачка 3. ЗКП прописано је да се захтев за заштиту законитости може поднети ако је правноснажном одлуком или одлуком у поступку који је претходио њеном доношењу повређено или ускраћено људско право и слобода окривљеног или другог учесника у поступку које је зајемчено Уставом или Европском конвенцијом о заштити људских права и основних слобода и додатним протоколима, а то је утврђено одлуком Уставног суда или Европског суда за људска права.

Дакле, када се захтев за заштиту законитости подноси због повреде или угрожавања људских права и слобода (члан 485. став 1. тачка 3. ЗКП) та повреда мора бити утврђена одлуком Уставног суда или Европског суда за људска права и сходно одредби члана 484. ЗКП таква одлука мора бити достављена уз захтев за заштиту законитости.

Како окривљени преко свог браниоца уз поднети захтев за заштиту законитости није доставио одлуку Уставног суда или Европског суда за људска права, то је Врховни касациони суд нашао да захтев за заштиту законитости у делу у коме се правноснажне пресуде побијају из разлога прописаних одредбом члана 485. став 1. тачка 3. ЗКП и указује да је окривљеном повређено право на правично суђење, нема прописан садржај.

Са изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2. и тачка 3. у вези члана 484. и члана 485. став 4. ЗКП, одлучио као у изреци овог решења.

Записничар-саветник
Јелена Петковић-Милојковић,с.р.

Председник већа, судија
Драгиша Ђорђевић,с.р.